

LSU – Sveriges ungdomsorganisationer

Remissvar

2019-05-17

Förslag till en nationell institution för mänskliga rättigheter i Sverige

Promemoria Ds 2019:4, Ku2018/02102/DISK

Inledning

LSU – Sveriges ungdomsorganisationer är landsrådet i Sverige och paraplyorganisationen för organiserade barn och ungdomar. Vårt syfte är att skapa politiska och organisatoriska förutsättningar för barn och ungdomars demokratiska organisering i Sverige och i världen med mänskliga rättigheter och hållbar utveckling som utgångspunkt. Våra medlemmar ingår i samhällsgrupper som möter flest kränkningar av rättigheter, begränsat tillträde till sina rättigheter och brist på information om sina rättigheter. Vi välkomnar utredningens uppdrag och denna promemoria.

Utredningens förslag och bedömningar

Nedan kommentarer LSU på utredningens förslag, bedömningar och annat innehåll som promemorian behandlar. Sveriges nationella institution för mänskliga rättigheter kommer även att benämnas i remissvaret som *institutionen*.

1.1 Förslag till lag (0000:000) om Sveriges nationella institution för mänskliga rättigheter

Se sida 15–18 i promemorian.

LSU:s kommentar:

LSU välkomnar lagförslaget i stort. Sveriges nationella institution för mänskliga rättighets obundenhet är en absolut nödvändighet som behöver säkerställas genom lagen som föreslås. Vi ser därför att en större genomlysning behöver ske för att göra lagen osårbar för värderingsförändringar i samhället som strider mot mänskliga rättigheter.

Utöver den generella kommentaren ser vi att FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna behöver inkluderas i paragraf ett. FN:s allmänna förklaring ligger till grund

för Europakonventionen och EU-stadgan, och det är just tack vare dess normerande betydelse och historiska vikt som den allmänna förklaringen behöver vara med. LSU ser att institutionen även behöver utgå ifrån folkrättsliga förpliktelser som inte är bindande.

Till paragraf två ser vi att institutionens ansvarsutkrävande roll inte framgår. Punkt två om att lämna förslag till regeringen med åtgärder, är inte tillräckligt utan institutionen behöver ha en ansvarsutkrävande roll som innebär att regeringen offentligt behöver svara institutionen. Det kan regleras genom att inkludera en ny uppgift om institutionens ansvarsutkrävande befogenhet eller om lagförslaget inkluderar en ny paragraf om regeringens skyldighet gentemot institutionen där svarskrav finns med. Vad konsekvenserna blir av att inte svara på institutionens förslag och frågor är, önskar LSU att utredningen undersöker som en fråga för framtiden.

Paragraf tre behöver konsekvensändras till att inte enbart lämna en rapport om sin verksamhet och iakttagelser av utvecklingen på mänskliga rättigheter, utan också att rapporten måste ge förslag på åtgärder när det behövs. Vi ser även att rapporten och institutionens generella analys behöver utgå ifrån ett intersektionellt perspektiv.

I paragraf 5 beskrivs regeringens uppdrag om att utse ledamöter till institutionen. LSU anser att riksdagen ska få uppdraget att utse ledamöter istället. Detta för att riksdagen är mer stabil över tid, flera partier finns representerade och framförallt för att riksdagen är folket främsta företrädare. Det gör också att institutionen får en tydlig kontrollfunktion och relation till lagstiftningen. Riksdagen utser då ledamöterna och institutionen håller regeringen ansvariga i verkställandet. Med andra ord föreslår LSU att institutionen blir en myndighet under riksdagen.

LSU välkomnar starkt att civilsamhället inkluderas i paragraf sex, som en av tre verksamhetsområden som ledamöterna behöver ha sakkunskap i och erfarenhet av. Vi ser dock att civilsamhället även behöver vara en del av de aktörer som ger förslag till vilka som ska vara en del av institutionens styrelse. Detta vill vi eftersom civilsamhällets mångfald av perspektiv och åsikter är stor, och att Rådet för de mänskliga rättigheterna inte kommer att kunna innefatta allt även om ambitionen är sådan. I paragraf sju välkomnar LSU starkt att Rådet för de mänskliga rättigheterna består av civilsamhället, folkrörelser och röstbärare. Det blir ännu ett sätt att stärka institutionens obundenhet, ansvarsutkrävande roll och förankring till folket vars rättigheter det gäller.

I paragraf nio vill LSU understryka vikten av att följa FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Därför behövs särskild kompetens om just

rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Utöver det djupet, behövs även en bredd av kompetens som berör alla diskrimineringsgrunder. LSU ser det som absolut nödvändigt att institutionen generellt, dess styrelse och råd har en bredd och ett djup om barn och ungdomars rättigheter. Det är särskilt relevant i och med att Barnkonventionen ska bli lag, samt med FN:s säkerhetsrådsresolutioner 2250 och 2419 som håller stater ansvariga gentemot ungdomar.

En aspekt som inte finns i lagen, men som promemorian lyfter i kapitel 10 är finansiering. LSU anser att principen om permanent finansiering för institutionen behöver lagstiftas för att säkerställa dess oberoende. Finansieringen möjliggör institutionens uppdrag. Om finansieringen minskar eller dras in, kommer det att påverka institutionens uppdrag och således även säkerställandet av individers rättigheter.

1.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:260) om offentlig anställning
Se sida 19 i promemorian.

LSU:s kommentar:

LSU tycker att förslaget är en bra konsekvensändring.

1.3 Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)
Se sida 20–23 i promemorian.

LSU:s kommentar:

LSU tycker att förslaget är en bra konsekvensändring.

1.4 Förslag till förordning (0000:000) med instruktion för Sveriges nationella institution för
mänskliga rättigheter
Se sida 24 i promemorian.

LSU:s kommentar:

LSU anser att instruktionen är bra men att paragraf fem behöver förtydliga att regeringen inte kan ge institutionen regleringsbrev om annat än instruktionen och det som lagförslaget om Sveriges nationella institution för mänskliga rättigheter beskriver i paragraf två.

1.5 Förslag till förordning om ändring i offentlighets- och sekretessförordningen (2009:641)
10 b §

Sekretess enligt 39kap. 5 b § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) gäller inte i ärenden om anställning av myndighetschefen för Sveriges nationella institution för mänskliga rättigheter.

LSU:s kommentar:

LSU tycker att förslaget är en bra konsekvensändring.

2.1 Ärendets tidigare behandling

I januari 2015 granskades Sverige i FN:s råd för mänskliga rättigheter inom ramen för Universal Periodic Review (UPR). Se sida 28 i promemorian.

LSU:s kommentar:

FN:s råd för mänskliga rättigheter är ett internationellt granskningsorgan. LSU önskar se institutionen som det nationella granskningsorganet. Senare i promemorian förtydligas vilka åtaganden institutionen ska ha gentemot internationella institutioner, där relationen till uppföljningen av UPR behöver vara naturlig.

2.3 Utredningsarbetet

Se sida 30–31 i promemorian.

LSU:s kommentar:

Civilsamhällets medverkan och representation är obefintlig i referensgruppen. Samtidigt ska civilsamhället prägla institutionens styrelse och råd, vilket LSU givetvis starkt välkomnar. För att civilsamhället ska inkluderas på ett meningsfullt sätt genom hela framtagandeprocessen rekommenderar LSU att relevanta civilsamhällesorganisationer medverkar i referensgruppen. Remissförfaranden och sakråd är värdefulla metoder för att få civilsamhällets perspektiv och expertis, men det påverkar inte en hel process som en referensgrupp kan göra. Att inkludera civilsamhället gör att institutionens framtida relation till civilsamhället, internt i styrelse och råd men framförallt externt, etableras och vårdas.

3.1 Principerna

En MR-institution ska både främja och skydda mänskliga rättigheter. Se sida 33 i promemorian.

LSU:s kommentar:

LSU anser att promemorians förslag om institutionens mandat inte tydligt ger ansvarsutkrävande befogenhet, vilket är problematiskt om institutionen enligt

Parisprinciperna ska *främja och skydda* mänskliga rättigheter. Det berör framförallt skyddsansvaret. Utredningen behöver därför ha detta mer i åtanke, om hur institutionen får reell makt att ansvarsutkräva framförallt regering och även riksdag. LSU hoppas att en sådan analys kommer att finnas inför utredningens framtida remissförfaranden.

3.2 Övervakningsmekanism enligt konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning (CRPD)

Enligt artikel 33.2 i konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning (CRPD)²⁰ ska det i varje stat finnas en eller flera oberoende mekanismer med uppgift att främja, skydda och övervaka konventionens genomförande. Utredaren ska lämna förslag på hur MR-institutionen ska kunna utgöra denna mekanism.

LSU:s kommentar:

LSU välkomnar och understryker vikten av att äntligen skapa en mekanism som svarar på CRPD och framförallt behovet av tillgång till rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Särskilt viktigt är att funktionsrörelsen och dess företrädare involveras i och fullt ut medverkar i övervakningsförfarandet. Att stärka CRPD ytterligare och på så sätt även institutionens arbete, är inkorporering av CRPD. Det ser vi som ett avgörande steg för att främjandet och skyddet av rättigheter för personer med funktionsnedsättning ska få kraftfull bäring.

LSU vill också se att institutionen bevakar alla andra konventioner såsom Barnkonventionen, konventionen om avskaffande av alla former av rasdiskriminering, flyktingkonventionen och fler.

3.3 Mänskliga rättigheter i ett svenskt sammanhang

Se sida 41–47 i promemorian.

LSU:s kommentar:

LSU vill understryka vikten av att nationella minoriteter och deras rättigheter ska tas särskild hänsyn till i institutionens arbete för att främja och skydda. Det ska även gälla andra marginaliserade samhällsgrupper såsom barn, ungdomar, asylsökande, kvinnor och fler.

4.1 Institutionens övergripande uppdrag

Se sida 53 i promemorian.

LSU:s kommentar:

LSU kommenterade tidigare i remissvaret att FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna behöver vara med som utgångspunkt, även om de andra konventionerna/lagarna/stadgarna innefattar den. Utöver den kommentaren, vill vi se att institutionen även ska utgå ifrån folkrättsliga förpliktelser som inte är bindande. Det vill LSU eftersom regeringen själva kan välja vilka internationella förpliktelser som Sverige ska ingå i. Institutionen behöver därför vara i framkant och bevaka rättigheterna oavsett om en konvention är ratificerad eller inte. Då kan institutionen föreslå till regeringen att förpliktelser ratificeras och inkorporeras. Institutionens styrelse och rådet för de mänskliga rättigheterna skulle vara det organ som avgränsar vilka nationella och internationella regelverk som är förpliktelser och inte.

4.2 Nationell mekanism enligt konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning

Se sida 57–58 i promemorian.

LSU:s kommentar:

LSU instämmer helt med utredningens förslag och bedömning.

4.3 Institutionens närmare uppgifter

Se sida 58–68 i promemorian.

LSU:s kommentar:

De fyra sammanförda punkterna som utgör institutionens närmare uppgifter anser LSU är bra men som tidigare påpekat i remissvaret saknas den ansvarsutkrävande rollen. LSU:s förslag är därför att den ansvarsutkrävande befogenheten förtydligas i de närmare uppgifterna eller att lagförslaget om Sveriges nationella institution för mänskliga rättigheter förtydligar regeringens skyldigheter gentemot institutionen, såsom att besvara och agera på de ändringar som institutionen föreslår.

LSU ser att institutionen behöver utgå ifrån systemnivå istället för individnivå, men som promemorian lyfter är institutionens lyhörighet mot individer väldigt viktigt för att identifiera kränkningar av individers rättigheter och inleda undersökningar.

4.4 Institutionens årsrapport

Förslag: Institutionen ska senast den 1 april varje år lämna en rapport till regeringen om sin verksamhet och sina iakttagelser av utvecklingen på de

mänskliga rättigheternas område under det närmast föregående kalenderåret. Skyldigheten att lämna rapporten ska fastlös i lag.

LSU:s kommentar:

LSU instämmer med utredningens förslag men önskar en specificering av att åtgärder behöver inkluderas i den rapporten, och att rapporten riktas sig främst till regering men även till riksdag.

4.5 Förhållandet till andra aktörers uppdrag

Bedömning: Institutionens verksamhet ska inte ersätta det arbete för mänskliga rättigheter som bedrivs av andra aktörer. Det är emellertid varken lämpligt eller praktiskt möjligt att formellt avgränsa institutionens uppdrag i förhållande till andra aktörers.

LSU:s kommentar:

LSU instämmer helt med utredningens bedömning. Institutionen ska snarare fylla en roll som saknas i Sveriges arbete för mänskliga rättigheter. Det innebär granskningsorgan till främst regering men även riksdag, plattform för röstbärarna civilsamhället och ett samlat grepp om rättigheter för individer.

5.1 MR-institutionen som myndighet eller privaträttsligt organ

Förslag: Institutionens verksamhet ska bedrivas i myndighetsformen, som myndighet under regeringen.

LSU:s kommentar:

LSU instämmer med alla bedömningar inom avsnitt 5.1. Gällande förslaget är LSU tveksamma. LSU vill att institutionen ska vara en myndighet men under riksdagen istället för regering. Detta eftersom institutionen ska granska regeringen, och enligt oss även riksdagen. Vad detta skulle innebära är att riksdagen utser institutionens styrelse och att institutionen lägger förslag till regeringen genom sin rapport. LSU är medvetna om att det finns invändningar, som bland annat har adresserats i tidigare utredningar men detta system av maktfördelning är bättre än att koncentrera institutionens relation till regeringen.

5.2 Institutionen ska inrättas som en ny myndighet

Förslag: Institutionen ska inrättas som en ny myndighet.

LSU:s kommentar:

LSU instämmer med utredningens förslag.

6.1.2 Regeringens styrning av förvaltningsmyndigheterna

Myndigheterna styrs också genom bland annat instruktion, regleringsbrev och andra regeringsbeslut, mål, resultatkrav, regler, resurser, val av styrformer, organisering, informella kontakter, chefstillsättningar (utnämningmakten) och granskning.

LSU:s kommentar:

Att förstå regeringens makt i relation till institutionen är avgörande för att säkerställa institutionens oberoende. Utredningen föreslår att direktören tillsätts av styrelsen och att institutionen väljer sin inriktning. Tydlighet är viktigt, och därför behöver det förtydligas hur regeringens makt begränsas i relation till institutionen. Exempelvis bör det inte vara möjligt att regeringen ger institutionen regleringsbrev för då kan institutionen inte vara självständig och sätta sin egna mål för verksamheten.

6.2.2 Institutionens ledningsform

Förslag: Institutionen ska ledas av en styrelse som utses av regeringen. För ledningen av verksamheten närmast under styrelsen ska det finnas en direktör som anställs av styrelsen.

LSU:s kommentar:

LSU instämmer med utredningens förslag utöver att LSU ser det som lämpligast att riksdagen utser styrelsen. Vi anser också att det är väldigt bra att styrelsen anställer direktören och inte regering eller riksdag. Till resonemangen om hur stor ledningen ska vara, är en direktör att föredra och tillräckligt istället för ett tredelat ledarskap. Det finns andra sätt för att skapa maktindelning inom institutionen, som utredningen också föreslår.

6.2.3 Ansvarsfördelning mellan styrelsen och direktören

*Förslag: Direktören ska vara myndighetschef, men inte själv ingå i styrelsen.
Bedömning: Ansvarsfördelningen mellan myndighetschefen och styrelsen bör i övrigt vara den som gäller generellt för styrelsemyndigheter.*

LSU:s kommentar:

LSU instämmer med utredningens förslag och bedömning.

6.2.4 Styrelsens sammansättning och utnämning

Se sida 112–116 i promemorian.

LSU:s kommentar:

LSU instämmer med utredningens förslag och bedömning. LSU välkomnar särskilt att det civila samhället är en av de tre verksamhetsområdena vars sakkunskap och kvalificerade erfarenheter ska finnas i styrelsen. Som promemorian beskriver är civilsamhället av den största betydelsen för främjandet och skyddet av mänskliga rättigheter. Genom det civila samhället förankras institutionen hos folket, oberoendet stärks och samarbetet likaså. Institutionen behöver bli en röst för röstbärarna.

En aspekt som inte har adresserats är partipolitiken. LSU anser inte att partipolitiskt förtroendevalda på nationell nivå ska kunna väljas in till institutionens styrelse. Givetvis kan institutionen vara partipolitiskt- och religiöst obundet oavsett, men partiets involvering kan påverka institutionens ansvarsutkrävande gentemot regering och riksdag.

6.2.5 Inhämtande av förslag till styrelseledamöter

Förslag: Regeringen ska inhämta förslag till ledamöter från

- *Rådet för de mänskliga rättigheterna (se avsnitt 6.3.2),*
- *de allmänna domstolarna och de allmänna förvaltningsdomstolarna,*
- *Sveriges advokatsamfund, och*
- *universitetet och högskolorna.*

LSU:s kommentar:

LSU anser att förslaget behöver ändras till att riksdagen ska inhämta förslag till ledamöter och att förslagen även ska inhämtas från civilsamhället.

6.2.6 Styrelseuppdragets längd och upphörande

Förslag: Styrelseledamöterna ska utses för en tid om fem år. Regeringen ska endast få entlediga en ledamot i förtid på ledamotens begäran eller om det finns synnerliga skäl. Om en ledamots uppdrag upphör i förtid ska en ny ledamot utses för återstoden av tiden.

LSU:s kommentar:

LSU instämmer med utredningens förslag men som tidigare påpekat ser vi riksdagen som mer lämplig för detta.

6.2.7 Direktörens anställning och kvalifikationer

Se sida 120–125 i promemorian.

LSU:s kommentar:

LSU instämmer med utredningens förslag.

6.2.8 Begränsning av möjligheten för direktör eller styrelseledamot att utses eller anställas på nytt

Förslag: Den som har varit styrelseledamot eller direktör ska inte få förordnas till nytt uppdrag eller anställas på nytt vid institutionen tidigare än fem år från det senaste uppdragets eller den senaste anställningens upphörande.

LSU:s kommentar:

LSU instämmer med utredningens förslag. Förslaget stärker antikorrupktion.

6.2.9 Lagreglering i väsentliga delar

Se sida 126–128 i promemorian.

LSU:s kommentar:

LSU instämmer med utredningens förslag men vill lägga till finansiering som en nödvändig förutsättning att reglera i lag, för att säkerställa långsiktigt oberoende oavsett regering och dess vilja i statsbudgetar. Som utredningen också beskriver är det något som Parisprinciperna har identifierat som väsentliga aspekter för oberoende.

6.3.2 Rådet för de mänskliga rättigheterna

Se sida 130 i promemorian.

LSU:s kommentar:

LSU välkomnar starkt utredningens förslag och vi anser att rådet för de mänskliga rättigheterna kan skapa en strukturerad dialog mellan civilsamhället och institutionen. Utöver rådets funktion om att ge råd och stöd, anser LSU att rådet för Danmarks nationella människorättsinstitution ger ett gott exempel. Rådet för mänskliga rättigheter i Danmark har i uppdrag att följa institutionens arbete, föreslå nya aktiviteter och utvärdera genomförandet av tidigare aktiviteter. Det sista som nämns, om att utvärdera arbetet anser LSU är viktigt för att institutionen själv ska granskas i att följa lagen och sitt uppdrag. Med andra ord vill LSU se att rådet för de mänskliga rättigheterna ska ha en ansvarsutkrävande roll gentemot institutionen, som regleras. Det skapar maktfördelning, vilket institutionen själv skulle bidra med i samhället.

6.4.2 Institutionen bestämmer själv sin närmare organisation och inriktning på sitt arbete

Förslag: Institutionen ska inom ramen för sitt uppdrag enligt lagen självständigt få besluta om sin organisation och den närmare inriktningen av sitt arbete. Denna självständighet ska regleras i lag.

LSU:s kommentar:

LSU instämmer med utredningens förslag och önskar att utredningen i framtiden förtydligar hur institutionen kan vara självständig när regeringen kan ge direktiv till myndigheten, utöver instruktionen. LSU ställer sig tveksamma till att årliga regleringsbrev med uppdrag till myndigheten inte kommer att påverka även de närmare besluten om organisation och inriktning som fattas av styrelsen och direktören.

6.5 Institutionens namn

Förslag: Institutionens namn ska vara Sveriges nationella institution för mänskliga rättigheter.

LSU:s kommentar:

LSU instämmer med utredningens förslag.

7 Befogenheter, personuppgiftsbehandling och sekretess

Se sida 139–157 i promemorian.

LSU:s kommentar:

LSU instämmer med utredningens alla förslag och bedömningar inom detta kapitel.

8 Ikraftträdande

Förslag: Lagen om Sveriges nationella institution för mänskliga rättigheter och lagändringarna ska träda i kraft den 1 januari 2021. Första gången institutionens styrelse utses ska två ledamöter utses för en tid om tre år, två ledamöter för en tid om fyra år och tre ledamöter för en tid om fem år.

LSU:s kommentar:

LSU instämmer med utredningens förslag och välkomnar starkt att ikraftträdandet sker snart. LSU vill även understryka att fler barn- och ungdomsorganisationer behöver medverka i att svara på utredningens remisser inför januari 2021. Det bidrar till nya perspektiv från några av samhällets mest marginaliserade grupper men även folkförankring av utredningens förslag. Detta remissförfarande skickades till mindre än

tio barn- och ungdomsorganisationer, utav totalt 196 remissinstanser. Vi önskar en förbättring inför kommande remissförfaranden.

9.1.1 Grundlagsreglering

Bedömning: En grundlagsreglering av institutionens uppgifter och ledningsform skulle stärka institutionens ställning. Frågan bör därför utredas inom ramen för en översyn av regeringsformen.

LSU:s kommentar:

LSU instämmer med utredningens förslag som kan bidra till ett starkare oberoende och en tryggare långsiktighet.

9.2 Överflyttning av Diskrimineringsombudsmannens främjandeuppdrag till institutionen

Bedömning: Det finns skäl för att samla ansvaret för främjandeuppdraget på diskrimineringsområdet hos en aktör. Det bör därför övervägas om institutionen ska ta över Diskrimineringsombudsmannens främjandearbete. Detta kan ske vid en framtida översyn av institutionens och Diskrimineringsombudsmannens uppdrag.

LSU:s kommentar:

LSU behöver mer information och vidare utredning för att ta ställning till detta. Det vi ser är att det inte enbart är Diskrimineringsombudsmannen utan även andra myndigheter vars rättighetsfrämjande uppdrag behöver beaktas i översynen.

9.3 Amicus Curiae-utlåtanden

Bedömning: Om institutionen kunde avge amicus curiae-utlåtanden till domstolar skulle den ha ytterligare ett verktyg i sitt uppdrag att främja säkerställandet av de mänskliga rättigheterna. Frågan bör utredas, lämpligen i samband med en översyn av rättegångsbalken.

LSU:s kommentar:

LSU välkomnar starkt utredningens bedömning och hoppas på att det blir ett tillägg i lagförslaget.

9.4 Redovisningsskyldighet för regeringen i förhållande till riksdagen

Bedömning: Det bör övervägas om regeringen ska åläggas en lagreglerad skyldighet att för riksdagen redovisa arbetet med att säkerställa full respekt för Sveriges internationella åtaganden om mänskliga rättigheter. En sådan

skyldighet skulle innebära en större möjlighet för riksdagen att få inblick i och kunna följa arbetet.

LSU:s kommentar:

LSU instämmer med utredningens bedömning, om institutionen blir en myndighet under regeringen. Om institutionen blir en myndighet under riksdagen är detta inte lika givet. Oavsett, som tidigare påpekats bör regeringen även ha en skyldighet att redovisa svar på frågor och förslag från institutionen. Oavsett, räcker inte regeringens redovisning till riksdagen om MR-strategin.

10.1.3 Utredarens bedömning av kostnaderna för MR-institutionen

Se sida 168–171 i promemorian.

LSU:s kommentar:

LSU instämmer med promemorians innehåll och analys. Något vi vill adressera är att institutionens uppdrag som folkbildare till allmänheten om deras rättigheter inte får glömmas bort utan behöver få en lika stor plats i institutionens funktioner. Ett förslag är att kommunikation och folkbildning blir en gemensam funktion.

10.2 Finansiering

Se sida 172 i promemorian.

LSU:s kommentar:

LSU instämmer med utredningens förslag och ser det nödvändigt att ”permanenta medel” möjliggörs genom att inkludera principen om permanent finansiering i lagförslaget utifrån tidigare påpekade argument i remissvaret men även för att institutionen ska kunna genomföra sitt uppdrag på ett effektivt och självständigt sätt utan att vara beroende av extern finansiering.

Avslutning

LSU har sett fram emot att se en nationell institution för mänskliga rättigheter. Vi ser fram emot att få följa utvecklingen av dess utformande, bland annat med hjälp av remissvaren. Granskare av mänskliga rättigheter är en nödvändigt i vår samtid då rättigheter kränks och demokratins utrymme krymper. En till statsmakt behöver införas för att proaktivt maktfördela, folkbilda och ansvarsutkräva med folkets rättigheter i åtanke.

Rosaline Marbinah
Ordförande LSU – Sveriges ungdomsorganisationer